

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/76/2015
Identifikačné číslo spisu: 7614010340
Dátum vydania rozhodnutia: 13.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7614010340.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti obvinenému G. F. a spol., vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 3T/107/2014, na verejnom zasadnutí 13. septembra 2016 v Bratislave o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky podanom v neprospech obvinených G. F. a A. W. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. januára 2015, sp. zn. 8To/116/2014, podľa § 384 ods. 1, § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. takto

rozhodol:

Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 19. januára 2015, sp. zn. 8To/116/2014, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

porušený zákon

v ustanovení § 319 Tr. por.

v prospech obvinených G. F. a A. W.,

pokiaľ krajský súd zamietol odvolanie prokurátora podané proti výroku o treste v neprospech uvedených obvinených.

Toto uznesenie sa zrušuje vo vzťahu k zamietnutiu odvolania prokurátora proti výroku o treste u obvinených G. F. a A. W..

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené uznesenie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Košiciach sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 28. júla 2014, sp. zn. 3T/107/2014, boli obvinení G.

F. v bodoch 1/ až 3/ a A. W. v bodoch 1/ a 2/ uznání za vinných z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., a to každý z nich, na tom skutkovom základe, že

1/ obvinení G. F. a A. W. (spolu s F. M.)

od presne nezistenej doby najmenej od konca roka 2012 do 30. apríla 2013 v rôznych časových intervaloch v Seredi a na iných miestach v okrese Galanta, G. F. kupoval od doposiaľ nestotožnených osôb metamfetamín (pervitín) v dávkach najmenej 2 cm³ v nezistenej koncentrácii účinnej látky, ktorý zadovážoval N. U., ktorý ho najprv odovzdával F. M. a A. W., a neskôr ho priamo predával F. M. a A. W., a to na miestach v Seredi, Banskej Bystrici, Poprade a Spišskej Novej Vsi,

2/ obvinení G. F. a A. W.

dňa 30. apríla 2013 o 17,00 hod. v Banskej Bystrici G. F. predal A. W. 20,89 g metamfetamínu (pervitínu), z toho 18,90 g 80,3 % pervitínu, 0,65 g 65,9 % pervitínu a 1,34 g 80,3 % pervitínu, pričom cestou do Spišskej Novej Vsi v úseku cesty na Donovaloch, pri obci Korytnica, okr. Banská Bystrica bol zadržaný políciou, kde následne pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Peugeot 206, ev. č. E., ktoré riadil, bola u neho táto látka zaistená v množstve, z ktorého by bolo možné vyrobiť 417 až 1669 obvykle jednorázových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa a ktorých cena na čiernom trhu predstavuje sumu najmenej 4.170 €,

3/ obvinení G. F. (spolu s G. A. a F. M.)

dňa 30. apríla 2013 o 21,30 hod. v Banskej Bystrici, pred OC Tesco, po tom, čo G. A. zadovážil G. F. skladačku omamnej látky s obsahom 3,88 g 55,6 % metamfetamínu (pervitínu), túto G. F. následne predal F. M., ktorý následne bol zadržaný políciou a vydal predmetnú skladačku, z obsahu ktorej by bolo možné vyrobiť 54 až 216 obvykle jednorázových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa a ktorých cena na čiernom trhu predstavuje sumu najmenej 540 €.

Za to boli odsúdení:

1/ Obvinení G. F. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a článku 6 ods. 1, 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bolo obvinenému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok iných ako alkoholu.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. bola obvinenému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia vecí a to sumy 965 €, ktorá sa nachádza na účte Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 7000146570/8180 Štátna pokladnica a podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. 1 ks kovovej fajky a 1 ks dvojdielnej drvičky s hrotmi s tým, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

2/ Obvinení A. W. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a článku 6 ods. 1, 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok iných ako alkoholu.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. bola obvinenému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí - 1 ks červeného a 1 ks čierneho plátenného vrecúška, 1 ks látkové nepremokavé puzdro o rozmeroch 21x16 cm, 1 ks plastovej trubičky s nápisom „Nice day“, 1 ks odlomená horná časť skúmavky, 1 ks prázdna banka zo žiarovky, 1 ks prázdna plastová ampulka s ventilom a šrobovacím uzáverom, 1 ks prázdna banka zo žiarovky, 1 ks prázdny čierny kovový obal o dĺžke 11,6 cm, 1 ks biela trubička o dĺžke 10,5 cm s tým, že podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obvinení G. F. a A. W. a prokurátor v neprospech týchto obvinených proti výroku o treste a tiež v neprospech spod obžaloby oslobodeného obvineného W. G..

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením z 19. januára 2015, sp. zn. 8To/116/2014 podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených G. F. a A. W. a prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky dovolanie v neprospech obvinených G. F. a A. W. z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., ktorý predpokladá uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Dovolateľ najskôr poukázal na ustanovenie § 34 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého možno páchatelovi uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone. Generálny prokurátor ďalej uviedol nasledovné:

Za obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. zákon v osobitnej časti ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 10 do 15 rokov.

U oboch obvinených súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť - že obvinení pred spáchaním trestného činu viedli riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.). Žiadna priťažujúca okolnosť u obvinených G. F. a A. W. zistená nebola.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. so zreteľom na prevažovanie pomeru poľahčujúcich okolností bola znížená horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, v dôsledku čoho ustanovená trestná sadzba podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. v danom prípade predstavuje 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Napriek tomu okresný súd uložil obvinenému G. F. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a obvinenému A. W. vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, čo sú tresty hlboko pod zákonom ustanovenú spodnú hranicu trestnej sadzby 10 rokov. Súd oboch stupňov zhodne dôvodili neprímeranou prísnosťou trestu ukladaného podľa zásad daných Trestným zákonom, pričom možnosť miernejšieho potrestania obvinených opreli o článok 6 ods. 1, ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, ktorý v sebe zahŕňa aj uloženie spravodlivého trestu.

Krajský súd v Košiciach v odôvodnení svojho rozhodnutia len všeobecne konštatuje, že Dohovor zabezpečuje väčší rozsah ochrany práva obvineného na spravodlivé prejednanie vecí a to „vzhľadom na výklad čl. 6 ods. 1, 3 Dohovoru zo strany Európskeho súdu pre ľudské práva“, pričom ale tento výklad bližšie nešpecifikuje.

Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu a jej zodpovedajúcej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky značný časový odstup od spáchania deliktu má vplyv na určenie nebezpečnosti a závažnosti spáchaného trestného činu. Porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov môže mať vyjadrenie pri ukladaní trestu.

V predmetnej trestnej veci boli inkriminované skutky spáchané obvinenými v rokoch 2012 až 2013.

Obidvom obvineným bolo vznesené obvinenie v roku 2013 a prípravné konanie bolo skončené podaním obžaloby 29. januára 2014, pričom vec bola právoplatne skončená 19. januára 2015.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že u obvinených G. F. a A. W. nedošlo k porušeniu ich práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Preto z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k uloženiu trestov pod zákonom určenú spodnú hranicu trestnej sadzby.

Ochranu práva obvineného na spravodlivé prejednanie vecí zabezpečujú predovšetkým príslušné ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku.

Podľa § 2 ods. 7 Tr. por. každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Okrem toho, že právo na spravodlivé prejednanie vecí je jednou zo základných zásad trestného konania, Trestný zákon v ustanovení § 39 ods. 1 upravuje aj podmienky mimoriadneho zníženia trestu v prípade, že súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Prvostupňový a ani odvolací súd však pri ukladaní trestov nepoužili zmiernovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a uložili tresty pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu len s odvolaním sa na článok 6 ods. 1, 3 Dohovoru. Zmiernenie trestov u obidvoch obvinených odôvodnili len veľmi všeobecne, pričom neuviedli žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých dospeli k záveru, že uloženie trestu v rámci ustanovenej trestnej sadzby by bolo pre obvinených neprimerane prísne. Rozhodnutia súdov v predmetnej veci vo výroku o treste uloženom obvineným G. F. a A. W. sú preto nepreskúmateľné a arbitrárne.

Z uvedených dôvodov generálny prokurátor Slovenskej republiky navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že právoplatným uznesením Krajského súdu v Košiciach z 19. januára 2015, sp. zn. 8To/116/2014, ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 34 ods. 2, § 172 ods. 2 Tr. zák. a § 319 Tr. por. v prospech obvinených G. F. a A. W., aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 19. januára 2015, sp. zn. 8To/116/2014 zrušil a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Košiciach prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obaja obvinení v písomných vyjadreniach urobených prostredníctvom svojich obhajcov navrhli dovolanie generálneho prokurátora zamietnuť, resp. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. (obvinený A. W.). Obvinený A. W. označil dovolanie generálneho prokurátora aj za zmätočné, pretože bolo podané proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolacieho bez spojenia a poukazu na

prvostupňové rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves z 28. júla 2014, sp. zn. 3T/107/2014. Navyše napadnutým uznesením krajského súdu nebol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ako sa uvádza v podanom dovolaní, ale týmto bolo zamietnuté odvolanie obvinených G. F., A. W. a prokurátora. Napokon obvinený A. W. považuje za nenáležitú výtku generálneho prokurátora, že odvolací Krajský súd v Košiciach bližšie nešpecifikuje výklad Dohovoru Európskym súdom pre ľudské práva, pretože sa to prieči zásade iura novit curia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie generálneho prokurátora v neprospech obvinených G. F. a A. W. ako oprávnenej osoby podľa § 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. bolo podané v šesťmesačnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., po tom ako prokurátor využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (v danom prípade odvolanie v neprospech obvinených G. F. a A. W. proti výroku o treste v rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 28. júla 2014, sp. zn. 3T/107/2014), o ktorom bolo rozhodnuté, že podané dovolanie má obsahové náležitosti vyžadované ustanovením § 374 ods. 1 Tr. por.), uvádza sa v ňom dôvod dovolania (§ 374 ods. 2 Tr. por.) a že uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je preukázaný.

V súvislosti s vyjadrením obvineného A. W. k podanému dovolaniu, že toto je podané zmätočne, treba poukázať na ustanovenie § 368 ods. 1 a 2 Tr. por., upravujúce typy právoplatných rozhodnutí, proti ktorým možno podať dovolanie. Pokiaľ ide o rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť na súde prvého stupňa, ale bol napadnutý odvolaním, o ktorom bolo rozhodnuté (po splnení prieskumnej povinnosti podľa § 317 Tr. por.) za rozhodnutie, proti ktorému možno podať dovolanie, treba podľa § 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por. považovať rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/ (v posudzovanej veci ide o prípad zamietnutia odvolania ako riadneho opravného prostriedku proti rozsudku) alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

V prejednávanej veci preto generálny prokurátor správne podal dovolanie proti zamietajúcemu uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. januára 2015, sp. zn. 8To/116/2014. Uvedený postup má jednoznačnú oporu aj v ustanovení § 369 ods. 2 písm. a/, b/ Tr. por., podľa ktorého generálny prokurátor a obvinený môžu podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa.

Ním treba v rozhodovanej veci rozumieť výlučne vyššie označené uznesenie Krajského súdu v Košiciach ako súdu odvolacieho, teda súdu druhého stupňa.

Skutočnosť, že Krajský súd v Košiciach sám vo veci nerozhodol rozsudkom a teda nanovo neukladal tresty obvineným G. F. a A. W., nič nemení na podstate veci v tom, že prvostupňový rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 28. júla 2014, sp. zn. 3T/107/2014, ktorým boli obvineným G. F. a A. W. uložené tresty odňatia slobody pod dolnú hranicu (10 rokov) trestnej sadzby uvedenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. sa stal právoplatný až uznesením Krajského súdu v Košiciach napadnutým dovolaním generálneho prokurátora, ktoré právoplatne ukončilo pôvodné trestné stíhanie a stabilizovalo aj uloženie trestov obvineným.

Vecne treba súhlasiť s názorom dovolateľa, že uloženie trestu odňatia slobody páchatelovi pod dolnú hranicu trestnej sadzby prostredníctvom aplikácie článku 6 ods. 1, 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, ako to urobil prvostupňový súd a v konečnom dôsledku potvrdil aj odvolací súd, pri nezistení prierahov v konaní a porušení práva obvineného na prejednanie veci v primeranej lehote (článok 6 ods. 1 Dohovoru), odporuje rozhodovacej praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky, vrátane Ústavného súdu a nemá oporu ani v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva.

Článok 6 ods. 1, 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neupravuje parciálne právo spočívajúce v možnosti zmiernenia trestu pre prípad, keď sa súd domnieva, že by použitie trestnej sankcie podľa hmotného práva príslušného štátu sa javilo ako neprimerane prísne. Z pohľadu garancií

diktovaných Dohovorom treba pripomenúť jednoznačné stanovisko Európskeho súdu pre ľudské práva formulované k punitívnej politike zmluvných strán Dohovoru, podľa ktorého tieto majú voľnosť k zmene, predovšetkým k posilneniu represie pri potláčaní trestnej činnosti bez toho, aby to spôsobovalo problémy z pohľadu ustanovení Dohovoru (Achour c. Francúzsko 2006).

Oblasť trestného zákonodarstva patrí tradične do sféry zvrchovanej právomoci štátov. Ústava, koncepcia Dohovoru a judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva profilujú základné princípy trestného systému právneho štátu.

Problematiky trestných sankcií sa týka viacero ustanovení Dohovoru a jeho dodatkových protokolov (napr. čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 4 ods. 3a, čl. 5 ods. 1 písm. a/, d/ a čl. 7). Základný princíp podobne ako pri podmienkach trestnej zodpovednosti predstavuje princíp zákonnosti.

Stanovenie systému trestných sankcií, podmienok ich ukladania a výkonu ako aj stanovenie hraníc trestných sadzieb patrí do právomoci štátu alebo inak povedané zákonodarcu. Limitujúcim v tomto smere je však čl. 3 Dohovoru.

Otázku primeranosti trestov aj Európsky súd pre ľudské práva považuje za doménu právomoci členských štátov Dohovoru. V rámci svojej judikatúry uviedol, že v prípadoch posudzovania individuálnych sťažností nie je jeho úlohou preskúmavať právne predpisy a prax in abstracto. Rozhodovacia činnosť ESĽP v tejto oblasti vôbec nenaznačuje, že by mal ambíciu vyslovovať sa k pomeru trestnej represie a výchovného pôsobenia ukladaných trestov. Výnimku predstavuje už spomenutý článok 3 Dohovoru, ktorému korešponduje článok 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zakazujúci mučenie, podrobenie krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu. Trestná sankcia uvedená v § 172 ods. 2 Tr. zák. však nebola podrobená testu prípadnej nesúladnosti so spomenutými článkami Dohovoru a Ústavy. Vzhľadom na to súdy nižších stupňov postupovali nesprávne, keď obvineným G. F. a A. W. uložili tresty odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pretože aplikovaný článok 6 ods. 1, 3 Dohovoru taký postup neumožňuje z dôvodu, že súd považuje ustanovenú trestnú sankciu za neadekvátnu - neprimerane prísnu.

Zmierniť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby by prichádzalo do úvahy len za splnenia podmienok uvedených v § 39 ods. 1 Tr. zák., čo ale súdy nižších stupňov v posudzovanej veci neskúmali. Dovolací súd pritom upozorňuje, že takým dôvodom v predmetnej veci nemôže byť dĺžka konania, pretože s prihliadnutím na dovolateľom správne uvedené časové súvislosti počínajúc spáchaním trestných skutkov a končiac právoplatným rozhodnutím o nich nemožno konštatovať také konanie, ktoré by trvalo neprimerane dlho a vyznačovalo by sa prietňami.

Z uvedeného vyplýva naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., pretože bez splnenia zákonných podmienok bol obvineným G. F. a A. W. uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, teda každému z nich trest mimo ustanovenej trestnej sadzby.

Na základe tohto zistenia Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil vo výroku tohto rozsudku uvedené porušenie zákona v prospech obvinených G. F. a A. W.. Ďalej postupoval tak, že zrušil dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 19. januára 2015, sp. zn. 8To/116/2014 v časti, ktorá sa dotýka zamietnutia odvolania prokurátora podaného v neprospech vyššieuvedených dvoch obvinených proti výroku o treste. Týmto postupom zostali nedotknuté výroky o zamietnutí odvolaní obvinených G. F. a A. W. ako aj prokurátora voči oslobodzujúcemu výroku u obvineného W. G., ktoré neboli napadnuté žiadnym dovolaním, a preto nemohli byť ani predmetom prieskumu dovolacím súdom. Najvyšší súd následne podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Krajskému súdu v Košiciach prikázal, aby vec v zrušenom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolací súd napokon upozorňuje, že krajský súd je viazaný vysloveným právnym názorom dovolacieho súdu (§ 391 ods. 1 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.